

Per Ankh

Colofon

ISBN: 978 94 6365 045 8

Eerste druk 2018

© 2018 Margreet Merenit de Boer

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Vormgeving omslag en binnenwerk: Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Per Ankh Het levenshuis

Margreet Merenit de Boer

Inhoud

Voorwoord	9
Hoofdstuk 1	15
Inwijdende droom	16
Misselijkmakende ervaring in Karnak	17
Thuiskomen van de zielenpersoonlijkheid	20
Ba en Ka	30
Afstemming op de stenen	38
Hoofdstuk 2	43
Poorten van Egypte	44
Magische bol	49
Op weg naar Midden-Egypte	57
Tell el Amarna en de goden van Egypte	65
Hoofdstuk 3	77
Aschmoenihien en Toena el Djebel	78
Zohar	86
Ptah en Sekhmet	90
Heiligdommen in de tempel van Sety	99
Zohar reist af naar Abdju	105
Hoofdstuk 4	113
Dendera en het reinigingsritueel voor de Ba	114
Zohar neemt haar besluit	134
Horus en Omm Sety	143
Horus en Aset	143
De Donkere Kamer in het Osirion	146
Zohar keert terug naar Abdju	157

Hoofdstuk 5	169
Afsluiting course I	170
Course II	177
De Lotustuin	192
Abu Garab en Abusir	197
Het ontstaan van het Universum	205
Hoofdstuk 6	220
Het verloop van het reinigingsproces	221
Hoofdstuk 7	251
De familiegeschiedenis van Zohar	252
Energetische reiniging	267
Hoofdstuk 8	282
Course III	283
De Neteru van Kemet en de Levensboom	289
Eerste zandhealing	305
Vervolg Neteru van Kemet en de Levensboom	317
Tweede zandhealing	326
Hoofdstuk 9	330
Het gereedmaken van de doden	331
Derde zandhealing	345
Vervolg mummificatie	349
Rustdag na de derde zandhealing	355
Vierde zandhealing	360
Vijfde zandhealing	362

Hoofdstuk 10	367
Vervolg mummificatie	368
De Mysterieschool van Khemnu	377
Zesde zandhealing	381
Achetaton	386
Zevende zandhealing	390
Hoofdstuk 11	394
Abu Garab en Per-Oesir	395
Er is niets buiten de mens	401
Meri-Re	404
Het reinigingsritueel in Umm El Qa'ab	410
De zeven vette en de zeven magere jaren	415
Evaluatie	420
Hoofdstuk 12	424
Gedwongen bekering tot Aton	425
Rituele afsluiting	431
Meri-Re	435
Een veldhealer zijn	445
Tot de hoogste inwijding geroepen	452
Hoofdstuk 13	457
Inwijding in de Grote Piramide van Gizeh	458

Een meditatieve zoektocht
door het Oude Egypte

Mijn ontmoeting met
Zohar en het herbeleven van
een vorige incarnatie

Het schoonmaakproces
van de zielenpersoonlijkheid

Inwijding in de Grote Piramide

Voorwoord

U staat op het punt een spirituele autobiografie te gaan lezen die vraagt om een voorwoord. Ik ga u meenemen op een boeiende meditatieve reis langs de heiligdommen van het Oude Egypte. Ik wijd u in hun religieuze gedachtegoed in en maak u deelgenoot van mijn zoektocht naar een Universele Waarheid.

Als kind al verlangde ik te ‘weten’. Ik wilde kunnen ‘kijken met mijn ziel’, maar de weg die mij destijds werd gewezen, bleek achteraf een dwaalspoor te zijn. Het leidde mij juist weg van de ‘kennis van mijn ziel’. Veel mystieke oude wegwijzers om ons Ware Zelf te vinden, zijn in de loop der eeuwen ten onder gegaan in een religieuze machtsstrijd.

Ieder mens heeft zijn eigen ‘kleine waarheid’ met de daarbij behorende rituelen. Daar dienen we met respect mee om te gaan. Maar er bestaat ook een Grote Universele Waarheid, welke de kosmische wetten omvat. Een paar belangrijke wetten daarvan zijn: de wet van oorzaak en gevolg, de wet van wedergeboorte en de wet van voortdurende beweging en regeneratie. Mijn hunkering naar de Universele Waarheid was zo groot dat ik er wel naar op zoek moest gaan om een gelukkig mens te worden.

Ik groeide op in een calvinistisch milieu. Tijdens de bijbellessen op school raakte ik, als negenjarig meisje, gefascineerd

door de geschiedenis van de Joden in het Oude Egypte. Ik trachtte me een voorstelling te maken van dat mysterieuze land langs de Nijl met zijn vele goden, indrukwekkende tempels en heldhaftige farao's die hun lichamen lieten mummificeren. Dat viel niet mee, want de computer bestond nog niet. Ik moest het doen met de schoolplaten van de juf en mijn eigen fantasie ...

In mijn dromen zag ik regelmatig dit land van overvloed voorbijkomen. Het zag er zo werkelijk uit dat het leek alsof ik het kende en ik hoopte vurig dat mijn wens om er ooit heen te gaan zou uitkomen.

Mijn leven nam zijn loop: de verpleging in, trouwen, kinderen grootbrengen, scheiden, de kost verdienen en een nieuwe relatie aangaan. Op mijn veertigste begon ik aan een studie Natuurgeneeswijzen en ontdekte ik de AMORC. De dromen over Egypte uit mijn kindertijd kwamen weer terug. Pas in 2009, op eenenzestigjarige leeftijd, kon ik deze tot realiteit maken.

Mijn eerste reis was een oriënterende reis, georganiseerd door een archeologe die verbonden was aan het Museum voor Oudheden te Leiden. Na deze inspirerende tocht langs de oudheden van Egypte was ik niet meer te stuiten. De geest was uit de fles, om het zo maar te noemen.

Daarna kwam ik 'bij toeval' in contact met de Nederlandse muziektherapeute Yvon Taken. In Abydos runt zij, samen met Horus, de geadopteerde zoon van de legendarische Omm Sety (Dorothy Eady) en een aantal Nederlandse en

Egyptische medewerkers, een opleidingscentrum voor *Ancient Egyptian Healing*.

Omm Sety wijdde de paranormaal begaafde Horus jarenlang in de Oudegyptische reinigingsrituelen en geneeswijzen in. Tot zij in 1981 overleed.

Het stadje Abydos ligt op 200 kilometer afstand van Luxor. In de oudheid was het een bedevaartsoord voor de god Osiris, waarvan sommigen beweren dat deze enige tijd was bijgezet in het mysterieuze Osirion dat achter de tempel van Sety I ligt. Door dit gebied lopen tellurische lijnen, wat deze plek op aarde tot een ‘Sterrenpoort’ maakt.

In eerste instantie ging ik niet naar Egypte om de opleiding te volgen. Ik wilde ernaartoe om in een kleine groep meditaties uit te voeren in de oude tempels. Tijdens de meditatieopdrachten kreeg ik de wonderlijke ervaring dat mijn ziel zich opnieuw ging verbinden met dit mystieke land. Op diverse plaatsen kon ik aangeven wat daar gebeurd was. Na tien dagen rondtrekken was ik ervan overtuigd dat ik dit land kende op zielsniveau. Toen ik Yvon vroeg of ik nog aan de opleiding kon meedoen, was dat mogelijk. Waar ik precies aan begon, wist ik op dat moment nog niet. Ik wist alleen dat ik nu een fijne reden had om weer terug te gaan naar Abydos ...

Het starten van de opleiding wil ik vergelijken met het lopen van een labyrint. In het begin loop je enthousiast de cirkel in en denk je dat je rechtstreeks op je doel, de roos in het midden, afstevent. Maar, geconcentreerd je pad volgand, lijkt je

soms weer terug te lopen, terug in de tijd ... Je doel, de roos in het midden, verdwijnt af en toe ver uit beeld en dan zakt de moed je in de sandalen. Mijn pijntjes uit het verleden, waarvan ik dacht dat ik ze achter me had gelaten, kwamen in alle hevigheid naar de oppervlakte. Maar die niet alleen, ook kwamen er vanuit mijn onderbewustzijn leuke en mindere leuke impressies bovendrijven die ik niet kon relateren aan dit leven.

Om een goed *healer* te worden moet je bij de zuivere kennis van je zielenpersoonlijkheid, je Ba, zoals de Oude Egyptenaren deze noemden, kunnen komen. Dat kan alleen door middel van een grondig reinigingsproces. Dit reinigingsproces had plaats op alle niveaus van mijn Zijn. Dus zowel fysiek als psychisch-emotioneel. De Oude Egyptenaren noemden dit proces 'het ontsluiten van de Ba'. Zij deden dit door zich bewust te worden van de eigenschappen van de Ka.

De Ka kan in westerse termen het best omschreven worden als de persoonlijkheid, of het lager zelf. Dat deel van de mens dat tijdelijk en veranderlijk is en waarin onze instincten en driften liggen opgeslagen. De Ka zorgt ervoor dat wij ons, in de materiële fase van ons bestaan, kunnen handhaven en voortplanten.

De Ba, de zielenpersoonlijkheid, zou je kunnen omschrijven als 'Onsterfelijk Licht'. Volgens de Oude Egyptenaren hoort de Ba bij de 'sterren' en zijn wij van oorsprong 'sterrenstof'. De Ka, de persoonlijkheid, is als het ware onze 'schaduw'.

Bekijk het zo: als wij in de zon staan, dan zien we onze eigen schaduw geprojecteerd op de aarde. De Ka is dan ook veranderlijk en eindigt van aard en hoort daarom bij de aarde. De Ba daarentegen is eeuwig en onveranderlijk van aard. Hierin liggen alle blauwdrukken uit onze vorige levens opgeslagen. De Ba is als het ware onze 'harde schijf'. Als wij bij de informatie van de Ba willen komen, dan is het een vereiste dat we de 'smog', die zich in de loop van vele levens als een 'grauwsluier' rond onze Ba heeft afgezet, opruimen. De smog ontstaat ten gevolge van ons negatief denken en handelen en beneemt ons het zicht op de werkelijkheid. Als deze grauwsluier is weggenomen kunnen we, via de Ba, ook een verbinding maken met Akasha, het geheugen van de wereld waarin alle doorgemaakte ervaringen liggen opgeslagen.

Mijn proces van reiniging op zowel lichamelijk als psychisch-emotioneel niveau nam tijdens de tweede course zeer heftige vormen aan. Het ging gepaard met veel lichamelijk ongemak en periodieke aanvallen van emotionele disbalans. Zeker in de beginfase was er wanhoop en vertwijfeling. Ik werd regelmatig overvallen door onverklaarbare gevoelens van intens verdriet en diepe eenzaamheid. Ik kon hier de oorsprong niet van achterhalen. Als er tijdens dit proces niet zo'n rotsvast vertrouwen in mijn leraren was geweest, dan was ik waarschijnlijk afgehaakt.

Tijdens de derde course deed ik mee aan een serie *zandhealingen*, een Oudegyptisch gebruik dat ook nu nog in gebruik is. Je kunt het vergelijken met het reinigende effect van de Zweedse sauna, maar, voor wie daar gevoelig voor is, werkt een zandhealing door tot op het spirituele niveau. Het laat-

ste en tevens ingrijpendste reinigingsritueel werd gedaan in de Umm el Qa'ab, de meest heilige grond in Egypte. Het bevrijdde mij van een afschuwelijk trauma dat te maken had met zwarte-magie uit een vorig leven in Egypte. Uiteindelijk bleek dat dit trauma mij verhinderde om bij de kennis van mijn Ba te komen in dit leven.

Na dit ritueel vielen alle onverklaarbare emoties als de stukjes van een puzzel in elkaar en mocht ik mezelf ervaren als 'heel' mens.

Een dergelijk reinigingsproces verloopt voor iedereen anders. Ik ben in staat geweest om 'mijn roos' in het midden van het labyrint te bereiken en kan nu zeggen dat er een universele waarheid bestaat. Angst hebben voor een god en de dood zijn illusies, kwellingen die onwetenden met zich meezeulen. Het afsterven van het fysieke lichaam is voor de zielenpersoonlijkheid een verlossing. Het is een brug naar een volgende fase in het evolutieplan van eenieder. Elk leven is waardevol om geleefd te worden en dient een persoonlijk karmisch doel dat alleen aan de zielenpersoonlijkheid in kwestie bekend is. Elk leven zal vroeg of laat leiden tot de 'ontsluiering van de ziel' en deze brengen bij 'de god van het hart', de roos in het labyrint.

Tot slot mocht ik een inwijding in de Grote Piramide van Gizeh ondergaan. De Aloude Mystieke Orde Rosae Crucis (A.M.O.R.C.) mag, als enige organisatie, inwijdingen houden op deze meest heilige plek op aarde. Van deze prachtige kroon op mijn zoektocht naar de Universele Waarheid had ik als kind niet durven dromen ...

1

Inwijdende droom

Misselijkmakende ervaring in Karnak

Thuiskomen van de zielenpersoonlijkheid

Ba en Ka

Afstemming op de stenen

Inwijdende droom

Met een schok word ik wakker en ik blijf met gesloten ogen doodstil liggen, omdat ik uit ervaring weet dat, zodra ik in beweging kom, mijn dromen oplossen in het niets. Ik wil de wonderlijke beelden die aan mijn droomoog voorbijtrokken met alle geweld vasthouden. Wat ik zag was het beeld van een tenger gebouwde, jonge vrouw, gekleed in een wit, nauwsluitend gewaad, haar linkerschouder ontbloot. De vrouw droeg voorzichtig een grote ondiepe schaal gevuld met een donkerrode vloeistof.

Uit alle macht probeer ik me iets te herinneren van de omgeving waarin de droom zich heeft afgespeeld, maar mijn herinnering gaat niet verder dan een warme stoffige omgeving met een zekere bedrijvigheid. Ik kan niet achterhalen waaruit deze bestaat.

De sfeer die de droom uitstraalde, was niet verontrustend en de handeling die de vrouw uitvoerde, leek te horen bij het leven van alledag. Ik heb wel de indruk dat het ging om een handeling van rituele aard. Als er al beelden aan dit tafereel voorafgingen, kan ik mij deze niet meer herinneren. Ik sluit mijn ogen opnieuw, richt mijn aandacht naar binnen en mediteer op de vrouw met de grote ondiepe schaal. Vanuit mijn onderbewuste komt het antwoord omhoog. *De rode vloeistof in de schaal is bloed ...*

Op dat moment tikt een donzig pootje zachtjes tegen mijn lippen. Ik open mijn ogen en kijk in de dwingende oogjes van mijn poes. Ze is overduidelijk toe aan haar maaltje, maar poeslief moet nog even wachten. Eerst wil ik deze

indrukwekkende en heldere beelden beschrijven in mijn dromenboek.

Misselijkmakende ervaring in Karnak

Drie weken later land ik in maart 2011 om negen uur in de avond op het vliegveld van Luxor. Als ik de trap van het vliegtuig afdaal, snuif ik de warme, droge, ietwat kleffe, vet-tige geur van Egypte in me op. Zo ruikt alleen het 'Zwarte Land langs de Nijl'. Iedere liefhebber van Egypte weet welke geur ik in woorden probeer te vatten.

Eindelijk mag mijn ziel zich opnieuw gaan verbinden met dit mystieke land.

In een klein gezelschap, van negen mensen, vangt de volgende dag mijn meditatieve reis door Egypte aan met een bezoek aan het enorme tempelcomplex van Karnak, nabij Luxor.

Net voorbij de ingang worden we naar de heiligdommen van Ptah en Sekhmet gebracht. Daar krijgen we onze eerste meditatieopdracht. We worden gevraagd ons om de beurt af te stemmen op de energie van de god Ptah en zijn gemalin, de godin Sekhmet.

Niet wetende wat ik me hierbij moet voorstellen, sluit ik in de schemerdonkere kapel mijn ogen en stem me af op de energie ervan. De uitwerking van deze eerste afstemming brengt op slag een verandering in mijn energieniveau te weeg. Mijn vrolijkheid is verdwenen en een vaag onheilspellend gevoel maakt zich van mij meester.

Buiten de kapel vertelt Aset, onze reisleidster, dat volgens de Oude Egyptenaren de godin Sekhmet de taak had om vernieuwingen in gang te zetten. Zij zorgde er onder meer voor dat oude, zieke en halfvergane zaken werden opgeruimd. De schoonmaakprocessen voltrokken zich op zowel persoonlijk, collectief als planetair niveau en veelal langs de weg van ziekten, epidemieën, oorlogen en natuurrampen. Foute denkbeelden en opgelopen trauma's werden op deze manier door Sekhmet opgeruimd, zodat haar echtgenoot Ptah met vernieuwing kon aanvangen. Ptah werd dan ook de god van de bouwmeesters genoemd.

Na deze eerste meditatie zijn we vrij om op eigen houtje het tempelterrein te verkennen en dat is waarop ik heb gehoopt. In 2009 was ik voor het eerst in Egypte en maakte, onder leiding van een archeologe, een oriëntatiereis. Ik hing geconcentreerd aan haar lippen en zoog de boeiende materiële geschiedenis van dit oude land als een spons in me op. Maar dit geconcentreerde luisteren hield me ook gekluisterd aan mijn denkwereld waarin natuurlijk weinig plaats is voor intuïtie. Tijdens die reis nam ik me dan ook voor terug te gaan naar dit mystieke land, maar dan alleen of in gezelschap van gelijkgestemden.

Terwijl ik rondsloer over het indrukwekkende tempelcomplex voel ik me aangetrokken tot een kleine kapel die rechts naast de processieweg ligt. In het midden van deze kapel zie ik een steenmassa staan die mij doet denken aan de overblijfselen van een altaar. Ik leg mijn handen op de steenmassa, sluit mijn ogen, maak mijn hoofd leeg en stel me open voor 'het spreken van de stenen'.

Bijna direct trekt er een film aan mijn geestesoog voorbij. In een flits zie ik de gruwelijke verkrachting van een vrouw. Deze daad eindigt voor haar met de dood. Aansluitend word ik geconfronteerd met beelden van blinde razernij en een van elke reden ontdane zucht naar vernietiging. Mijn zonnevlecht begint hevig te draaien. Ik kan de afschuwelijke beelden die gepaard gaan met veel geweld niet verwerken. Mijn maag speelt op. Al boerend en kokhalzend draai ik me om, ren naar buiten en zoekt een rustig plekje om bij te komen. Even verderop zie ik een groot rechthoekig aangelegd meer. In de oudheid was dit een plaats voor reiniging. Ik loop naar de overkant van het meer en ga onder een paar palmbomen zitten vlak bij de plaats waar vroeger, bij zonsopgang, een gans werd losgelaten om de nieuwe dag te eren. Ik probeer me op wat vrolijker zaken af te stemmen, maar het kwaad is al geschied. Mijn maag begint zich te ontdoen van de zojuist opgedane indrukken. Toeval of niet, maar het lijkt erop dat Sekhmet meteen tot actie is overgegaan en bij mij een schoonmaakproces in gang heeft gezet.

Na een paar maal flink overgegeven te hebben, wordt het rustiger rond mijn zonnevlecht. Ik staar naar het heilige meer en mijn gedachten drijven af naar de huidige berichtgeving ten aanzien van het wereldgebeuren. Deze laat de ene na de andere crisis zien. Een paar maanden geleden, in januari 2011, brak voor Egypte de Arabische Lente aan. Dat is tenminste de naam die men koos voor de volksopstand tegen het militaire regime die moest leiden tot vernieuwing. Misschien is de energie van Sekhmet nog wel springlevend in dit mystieke land en staat Egypte aan de vooravond van een groot schoonmaakproces.

Thuiskomen van de zielenpersoonlijkheid

Het is zeven uur in de ochtend als ik een entreebiljet bij de ingang van de tempel van Sety I in Abydos koop. Het is stil, er is geen enkele toerist te bespeuren en helemaal alleen loop ik langzaam de brede trap op in de richting van het voorhof van de tempel.

In de bleke ochtendzons glanst de zandkleurige kalksteen mij fluweelzacht tegemoet. Bij iedere tree omhoog word ik mij bewust van een toenemend gevoel van intens geluk.

Een wens die ik al vanaf mijn jeugd koester, staat op het punt om in vervulling te gaan.

Als ik in het voorhof van de tempel aankom, voel ik me als een magneet aangetrokken tot twee oude waterputten die links en rechts van de trap liggen. Ze liggen er, gevuld met zand, verlaten bij, als stille getuigen van een vroegere bedrijvigheid.

Ik ga op een muurtje zitten dat rondom de linker put is aangelegd en terwijl ik me koester in de ochtendzons tuur ik naar de tempel. Vanuit het dorp trekt een mengeling aan ondefinieerbare geuren aan mijn neus voorbij. Zo ruikt alleen Egypte.

Dankbaar voor de stilte tijdens dit eerste bezoek sluit ik mijn ogen en probeer me een voorstelling te maken van hoe het er hier tijdens de regering van farao Sety I moet hebben uitgezien. Deze koning leefde van 1306 tot 1209 voor Christus.

Langs mijn ruggengraat kruipt een tinteling omhoog naar